

Republika Hrvatska
Županijski sud u Rijeci
Žrtava fašizma 7
51000 Rijeka

Poslovni broj GŽ-449/2020-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Županijski sud u Rijeci, u vijeću sastavljenom od sudaca Brankice Malnar predsjednice vijeća, Alena Perhata člana vijeća i suca izvjestitelja i Branke Ježek Mjedenjak članice vijeća, u jednostavnom postupku stečaja nad imovinom potrošača ZORICE POPOVIĆ iz Kutine, Andrije Hebranga 7/2, OIB: 35069737379, odlučujući o žalbi vjerovnika REPUBLIKE HRVATSKE, zastupane po Općinskom državnom odvjetništvu u Sisku izjavljenoj protiv rješenja Općinskog suda u Kutini poslovni broj 10. Sp-975/2019-9 od 20. siječnja 2020. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 12. veljače 2020. godine,

r i j e š i o j e

I Odbija se žalba vjerovnika Republike Hrvatske kao neosnovana i potvrđuje rješenje Općinskog suda u Kutini poslovni broj 10. Sp-975/2019-9 od 20. siječnja 2020. godine.

II Odbija se zahtjev vjerovnika Republike Hrvatske za naknadu troškova postupka po žalbi.

Obrazloženje

Rješenjem prvostupanjskog suda (točka I. izreke) otvoren je jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača Zorice Popović iz Kutine, Andrije Hebranga 7/2, OIB: 35069737379 (u nastavku teksta: potrošač).

U točki II. izreke zaključen je jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača.

U točki III. izreke oslobođen je potrošač od preostalih obveza u odnosu na osnovu Pup-1012/19-2 i vjerovnika Republiku Hrvatsku, Ministarstvo financija, sve pobliže opisano u izreci.

Protiv tog rješenja pravovremenu žalbu podnosi vjerovnik Republika Hrvatska (u nastavku teksta: vjerovnik), i to iz svih žalbenih razloga propisanih odredbom članka 353. stavak 1. Zakona o parničnom postupku («Narodne novine» br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 28/13, 89/14 i 70/19, u nastavku teksta: ZPP), u vezi s odredbom članka 23. Zakona o stečaju potrošača

(“Narodne novine” br. 100/15 i 67/18, u nastavku teksta: ZSP), te odredbom članka 10. Stečajnog zakona (“Narodne novine” br. 75/15 i 104/17, u nastavku teksta: SZ).

U žalbi u glavnome navodi da je prvostupanjski sud prilikom donošenja pobijanog rješenja pogrešno primijenio odredbe članaka 79.a stavak 2. i 79.g stavak 1. ZSP-a, jer da na dan otvaranja jednostavnog postupka stečaja potrošača osnova za plaćanje iz koje potječe njegova tražbina, a u pogledu koje je sud prvog stupnja pobijanim rješenjem oslobodio potrošača njegove obveze u odnosu na žalitelja, te koja je jedina osnova za plaćanje u Očevidniku redosljeda osnova za plaćanje kojeg vodi Financijska agencija (u nastavku teksta: Očevidnik), nije bila evidentirana u Očevidniku dulje od tri godine, niti je u pobijanom prvostupanjskom rješenju utvrđeno razdoblje u kojem je potrošač imao blokirane račune.

Stoga smatra da za donošenje pobijanog rješenja nisu bile ispunjene pretpostavke propisane potonjim odredbama ZSP-a, pa da je u skladu s odredbom članka 79.e stavak 1. tog Zakona sud trebao odbiti prijedlog za otvaranje jednostavnog postupka stečaja potrošača.

Iz navedenih razloga predlaže da se pobijana odluka preinači, ili da se to rješenje ukine i predmet vrati istom sudu na ponovan postupak, pri čemu potražuje naknadu troškova žalbenog postupka.

Žalba nije osnovana.

Sud prvog stupnja na temelju sadržaja priložene dokumentacije u bitnome utvrđuje da je u ovom predmetu Financijska agencija podnijela dana 08. travnja 2019. godine prijedlog za provedbu jednostavnog postupka stečaja nad imovinom potrošača, koja se nije očitovala da li je suglasna s provedbom tog postupka, niti je dostavila popis svoje imovine, pa da se u smislu odredbe članka 79.c stavak 2. ZSP-a presumira da je suglasna s provedbom ovog postupka.

Nadalje utvrđuje da je razdoblje u kojem je potrošač imao jednu ili više evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje neprekinuto trajalo duže od tri godine, te da potrošač ima evidentiranu tražbinu radi prisilnog ostvarenja navedenu u točki III. izreke pobijanog rješenja koja s osnove glavnice ne prelazi iznos od 20.000,00 kuna.

Prvostupanjski sud utvrđuje kako potrošač nema imovinu koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa, niti su njezini vjerovnici u povodu poziva iz oglasa objavljenog na mrežnoj stranici e-oglasna ploča sudova obavijestili sud o postojanju druge imovine koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa.

Stoga pozivom na odredbe članaka 79.a stavak 2. i 79.g stavak 1. i 4. ZSP-a odlučuje kao u izreci pobijanog rješenja.

Pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz članka 365. stavak 2. ZPP-a, u vezi s odredbom članka 23. ZSP-a, te odredbom članka 10. SZ-a, utvrđeno je da prilikom donošenja pobijanog rješenja nije počinjena neka od tih povreda, pa tako niti ona propisana odredbom članka 354. stavak 2. točka 11. ZPP-a, na koju sadržajem žalbe ukazuje vjerovnik, jer navedena odluka nema postupovnih nedostataka zbog kojih se ne bi mogla ispitati.

Pravilno je prvostupanjski sud na temelju podataka iz Očevidnika utvrdio da su za otvaranje i zaključenje predmetnog jednostavnog postupka stečaja potrošača bile ispunjene pretpostavke propisane gornjim odredbama ZSP-a, jer je iz sadržaja Očevidnika razvidno da je na dan otvaranja ovog postupka potrošač imao evidentirano 3303 dana neprekinute blokade, dakle duže od tri godine, te da ukupni iznos glavnice po osnovama koje je Financijska agencija prestala izvršavati temeljem odredbe članka 12. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima iznosi 184.851,86 kuna, pa je s obzirom na sve navedeno pravilno utvrđenje suda da je razdoblje u kojem je potrošač imao barem jednu evidentiranu neizvršenu osnovu za plaćanje neprekinuto trajalo duže od tri godine.

U vezi toga valja navesti da za provođenje jednostavnog postupka stečaja potrošača nije potrebno da sve osnove za plaćanje i to svih vjerovnika budu evidentirane u razdoblju koje je trajalo duže od tri godine, jer je u smislu odredbe članka 79.a stavak 2. alineja 2. ZSP-a dovoljno da je postojala barem jedna evidentirana neizvršena osnova za plaćanje kroz gore naznačeno vremensko razdoblje, a koja pretpostavka je u konkretnom slučaju očito ispunjena, slijedom čega na pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja ne utječe to što bi osnova za plaćanje iz koje potječe žaliteljeva tražbina u odnosu na koju je sud prvog stupnja oslobodio potrošača njegovih obveza bila evidentirana u Očevidniku kroz razdoblje koje je kraće od tri godine.

Isto tako, pravilno je sud prvog stupnja postupajući u skladu s odredbom članka 79.f stavak 2. ZSP-a utvrdio da potrošač nema imovinu koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa, a što vjerovnik niti ne osporava u žalbi.

Stoga je pravilno u skladu s odredbom članka 79.g stavak 1. i 4. ZSP-a odlučeno kao u izreci pobijanog rješenja.

Iz navedenih razloga valjalo je žalbu vjerovnika odbiti kao neosnovanu i potvrditi pobijano rješenje, pozivom na odredbu članka 380. točka 2. ZPP-a.

Odluka o troškovima žalbenog postupka temelji se na odredbi članka 45. stavak 4. ZSP-a.

U Rijeci, 12. veljače 2020. godine.

PREDSJEDNICA VIJEĆA

Brankica Malnar

Broj zapisa: **17894-08ba2**

Kontrolni broj: **08881-a604d-6c6cf**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=BRANKICA MALNAR, L=RIJEKA, O=ŽUPANIJSKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku,
Županijski sud u Rijeci potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.